

PHILIPP LÖHLE

DAS DING

DAS DING

10.05. - 02.06.2017
STORE SCENE

Forfatter
Philipp Löhle

Isenesættelse
Martin Nyborg

Scenografi
Frederikke Dalum

Oversættelse
Jens Christian Lauenstein Led

Lysdesign
Mathias Hersland

Lyddesign
Aske Bergenhammer Hoeg

Thomas
Anders Kristian Aamodt

Katrin
Ena Spottag

Magellan/Patrick/Beat
Caspar Juel Berg

Manoel/Siwa/Wang
Jørgen W. Larsen

Li/journalist og moderator
Marion Reuter

Fela
Laura Wierdsma
Mille Kjeldgaard

Stemmen
Juliane Lundsgaard

Forestillingsleder
Katrine Jensen

Sceneformand
Kry Balslev

Lys- og lydafvikling
Kim Fletting

Frisør
Elsebeth Simonsen
Lars Ditlev
Helle Denhardt

Suffli
Yvonne Senderovitz

Skræddersal
Elsebeth Tanghøje
Conni Idskov Jensen
Vivi Ørtoft Andreasen
Maria Kirkskov

Malersal
Karsten Legård
Rikke Wilkenschildt

Rekvisitørassistent
Lisa Dissing Hansen

Snedkersal
Bent Jakobsen

Teaterteknisk elev
Mia Zander Olesen

Påklæder
Jane Andersen
Peter Bonnén

Produktionsleder
Torben Omann Sørensen

Produktionschef
Troels Dahl

Tryk
Basis Tryk

Foto
Lars Horn

Dramaturg
Kjersti Hustvedt

PR og marketing
Casper Lyngholm Thomsen
Helle Vagner
Thomas Villefrance

Teaterdirektør
Hans Henriksen

Forlag
Nordiska Aps

Varighed
Forestillingen varer 1 time og 30 min. Der er ikke pause i forestillingen

GRATIS INTRODUKTIONER:
TIRS 16.05.2017
ONS 24.05.2017

"... MEN DET HAR IKKE NOGET MED MIG AT GØRE"

En samtale med forfatteren Philipp Löhle

Hvordan kom du på titlen, Das Ding, Tingen?
Jeg havde først en titel, som jeg (nu her bagefter) synes er så dum, at jeg ikke har lyst til at nævne den. Det er altid sådan en hel ting for sig selv, det med titler... I hvert fald gav det på et eller andet tidspunkt sig selv, mens jeg skrev. Tingen er jo meget central, den fungerer som fortæller, som iagttagere og forbinder alle historierne med hinanden. Og selvom Tingen er en ting, er den via personificeringen og menneskeliggørelsen på en måde også noget mere end en ting. Jeg var interesseret i synsvinklen. Jeg ville fortælle om globaliseringen fra varens synspunkt.

I dit stykke lader du de forskellige kontinenter støde sammen, når f.eks. den schweiziske ulandsarbejder laver økologisk bomuld i Afrika, eller når kineseren Li møder sin store kærlighed, Katrin, i Tyskland. Hvordan fik du idéen til stykket?
Egentlig fik jeg idéen, da jeg var i Sydamerika og i Argentina stod overfor en bonde, som på juridisk forsvarlig, men moralsk forkasteligt grundlag var blevet frataget sine marker. Da tænkte jeg først, at det var grusomt, men det har ikke noget med mig at gøre. Men markerne var blevet købt af en brasiliansk sojabaron, der nu plantede soja,

som han solgte i Kina, hvor sojaen blev forarbejdet til olie og dyrefoder til dyr, der så ender i køledisken i butikken henne om hjørnet hjemme hos mig i Berlin. Og så tænkte jeg pludselig: Nu har jeg endelig begrebet, hvad globaliseringen er, og netop begrebet, i betydningen gribe, få fat på. Og det ville jeg skrive ned.

Hvad er globaliseringen så for dig?
Jeg tror, begrebet globalisering er vildledende, eller at det ofte anvendes forkert. Det betyder nemlig ikke, at verden rykker tættere sammen, og at alt er til rådighed over alt. Det drejer sig snarere om klassisk udbytning. En tredjedel af verden, en stribe på den nordlige halvkugle, lever på de andre to tredjedele regning. Ægte globalisering ville være noget godt, for det ville betyde, at tanzanieren ville opleve et økonomisk opsving, fordi hans bomuld – til en passende pris – ville kunne sælges i hele verden. Men sådan er det ikke. Tanzanieren lader sin bomuld rådne, fordi han simpelthen ikke kan få den finansieret. Og mens vi altid har adgang til alle tænkelige varer, er det ikke tilfældet i Tanzania, så det handler faktisk ikke om globalisering, men om eksklusion. Det jeg mener er, at globalisering, sådan som jeg forstår det, godt kunne være

noget positivt, men det, der ofte betegnes som globalisering er ufatteligt uretfærdigt.

Hvad kan vi her i Europa gøre mod denne uretfærdighed? Demonstrere? Eller boycutte de store tøjbutikker og kun købe fair trade?
Ja, sandsynligvis. Men at demonstrere og boycutte føles tit så hjælpeløst. Jeg er i hvert fald selv ret dårlig til det, selvom jeg prøver på at undgå H&M og Ikea, og af og til sætter ild til en Kik-butik (Ier. Kik er en tysk kæde af bustikker med billigt, absolut ikke-fair-trade tøj) Hvad der i virkeligheden er brug for, er naturligvis et radikalt nyt tankesæt hos de mest magtfulde. Det ville så også betyde, at alting ville blive meget dyrere, for hvis bangladeshianeren, der i dag syr min T-shirt for 4 euro i timen skal have vores mindsteløn, så eksploderer det hele jo. Det spændende ved det, er det store spørgsmål om moral: Er mine handlinger moralsk forsvarlige? Og det spørgsmål må ikke kun lavprisproducenten, men også den, der handler der, stille sig selv.

Samtalen blev ført mellem Dramaturg Ulrich Beck, Deutsches Theater Berlin og Philip Löhle, oversat af Jens Christian Lauenstein Led

AALBORG TEATER

AALBORGTEATER.DK

JERNBANEGADE 9-11
POSTBOKS 1710
9000 AALBORG

ADMINISTRATION 96 31 60 10

BILLETSERVICE 96 31 60 20

FIND AALBORG TEATER PÅ

HOVEDSPONSORER

BASIS•TRYK
— design og grafisk produktion

 **DET
OBELSKE
FAMILIEFOND**

eniig

NORDJYSKEMEDIER

 spar Nord
FONDEN

 aalborgportland
CEMENTIR HOLDING

KERNESPONSORER

 Arbejdernes Landsbank

clienti.

**NORDEA
FONDEN**

 **MASKINFABRIKKEN
FUGLSANGS EFTF, A/S**
Fremstilling af tekniske scenekonstruktioner

Færch & Co.
— BYGGER PÅ TRADITIONER —

TORBEN VEJS FOND
— 60 års jubilæum 2019 —